

Krause anser (1932), att alla överväganden tillsammans föra oss »mit ziemlicher Sicherheit auf das 4. Jahrh. als Entstehungszeit der Möjebro-Inschrift». Senare (1937) daterar han den till omkring 400.

Huruvida stenen har varit rest på en gravhög, är okänt. Den är i varje fall en minnesvård i ord och bild. »Det är en värdig hyllning till en stupad hövding, avtecknad impressionistiskt och levande, ridande stolt som en romersk triumfator» (A. Lindblom). Det viktigaste är, att teckningen icke alls är stiliserad, såsom t. ex. hästfigurerna på Ramsunds-berget (Sö 101), på Skokloster-stenen (U 678) eller på Arnö-stenen (U 691). Den är icke heller naivt klumpig, såsom t. ex. Hägeby-stenens hästar (U 664) eller den naivt tecknade mansfiguren på Krogsta-stenen (B 581). Häst och ryttare äro skisserade med några få linjer, men med en osviklig känsla för det karakteristiska. Det är rörelse och liv i bilden. Det medfödda handlaget har för ristaren betytt mera än impulser från vad han eventuellt har sett i främmande land eller på importerade romerska guldmedaljonger.

Fig. 383. Bronsbeslag på hjälm, funnen i båtgrav i Vendel, Uppland.
Ur: T. J. Arne, *Das Bootgräberfeld von Tuna in Alsike, Uppland* (1934).

878. Möjbro. Fragment i Hagby kyrka.

Pl. 153.

Litteratur: B 360, L 78. J. Bureus, F a 6 s. 117 n:r 37 (Caspar Cohl), s. 215 n:r 251 (Rhezeliu), F a 5 n:r 160, F a 1 s. 40; J. Rhezelius, F a 10: 1 n:r 80, F l 2 n:r 90; *Ransakningarna* 1667—84; J. Peringskiöld, *Monumenta* 2, bl. 249; O. Celsius, *Svenska runstenar* (F m 60) 2, s. 152; *Upsala Nya Tidning* 2/s 1930; *Handlingar i ATA* 1930—35.

Äldre avbildningar: Rhezelius, teckningar (i F a 10: 1 och F l 2); Bureus, kopparstick (F f 6 n:r 69); J. Leitz och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds *Monumenta* och B 360); G. A. Hellman, foto 1934 (ATA).

Runstenen fanns enligt Caspar Cohl (F a 6) »Wedh Mojebro», enligt Rhezelius (F a 6, F a 10:1) »Widh Möjebro»; F a 5: »Möjebro». — Enligt *Ransakningarna* (1672) funnos på »Möyebro giärdet några stehnar wackre upreeste och pårijtade». Sannolikt avses både U 877 och U 878. — Träsnittet i Peringskiölds *Monumenta* har påskriften: »Möjebroo i Hageby sochn» (B 360: »Möje Bro», L 78: »Möjebro»). — O. Celsius, som granskade inskriften den 12 mars 1727, fann stenen

73—496298. *Upplands runinskrifter*.

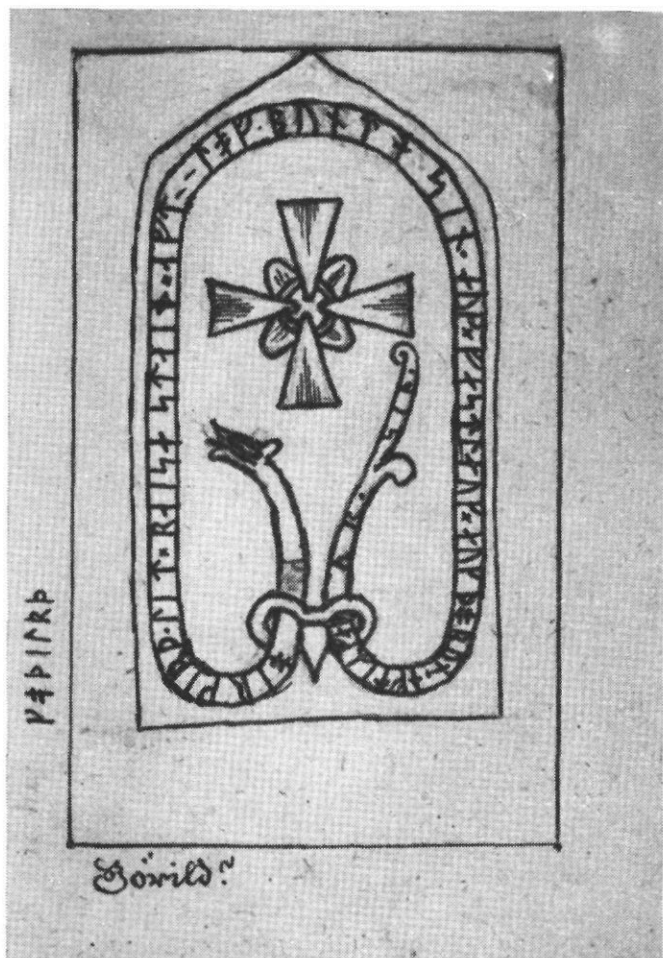

Fig. 384. U 878. Möjbro, Hagby sn. Efter teckning av Rhezelius (F a 10: 1).

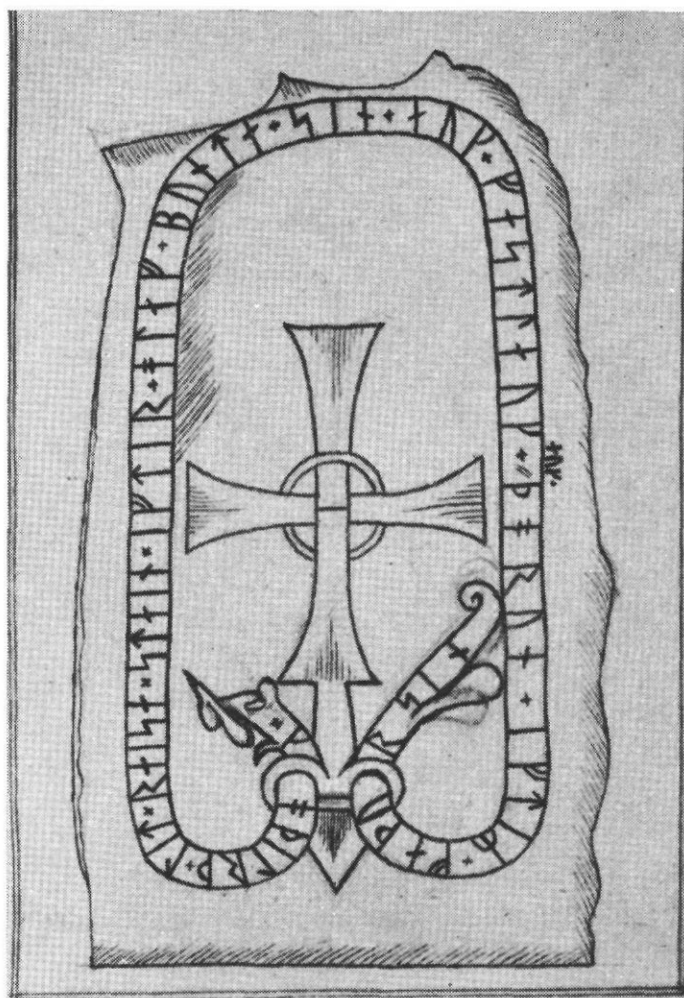

Fig. 385. U 878. Möjbro, Hagby sn. Efter teckning av Rhezelius (F 12).

flyttad till Hagby prästgård: »ligger ned på prestgården i Hagby». Den har sedan varit alldeles försvunnen. F. A. Westerling antecknar i sin dissertation 1824: »Juxta Vicum Möjbroensem olim lapis locatus dicitur runicus». År 1930 och 1931 kommo ett par fragment i dagen vid rivning av grunden till södra flygeln vid prästgården. De fördes till kyrkan för att förvaras där. Endast ett fragment återfanns emellertid vid inventeringen år 1941; det andra har icke heller senare kunnat påträffas.

Röd granit. Stenens höjd har varit ung. 2,65 m., bredd ung. 1,25 m. Fragment A (funnet 1930) 0,50 × 0,60 m., fragment B (funnet 1931) 0,23 × 0,20 m. Ytan skrovlig. Runorna tämligen tydliga. Ornamentiken däremot mycket grund och svag.

Inskrift (enligt B 360):

iopkirp × lit × raisa × stain × iftr × olaf × bunta × sin × auk × fastlauk × auk × þorun × iftir × fapur
5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60 65
× sin ×

Þorgærð (?) let ræisa stæin æftir Olaf, bonda sinn, ok Fastlaug ok Þorunn æftir faður sinn.

»Torgärd (?) lät resa stenen efter Olov, sin man, och Fastlög och Torunn efter sin fader.»

Till läsningen: Fragment A: 8—17 - it × raisa × st; fragment B: 50—53 k × þo -.

Caspar Cohl: 1—7 ... oirkirp, 21—28 aft ... laf, 56 e. Teckningen i F a 10: 1 har samma läsning. — Rhezelius (F a 6, F 12): 1—7 × kopilrp, 21—28 iftir + olaf, 56 i. — O. Celsius: 1—7 rorkirp, 21—28 afti ... laf, 56 a. »Det främsta ordet är ganska blindt at läsa. och kunde jag icke annat få der uht, än Rorgirp. NB. måste vara þorgerð, quod in aliis lapp. occurrit. bör sees än en gång.»

Av det bevarade fragmentet A framgår, att ornamentiken icke är väl återgiven av tecknaren

Fig. 386. U 878. Möjbro, Hagby sn.
Efter kopparstick av Bureus.

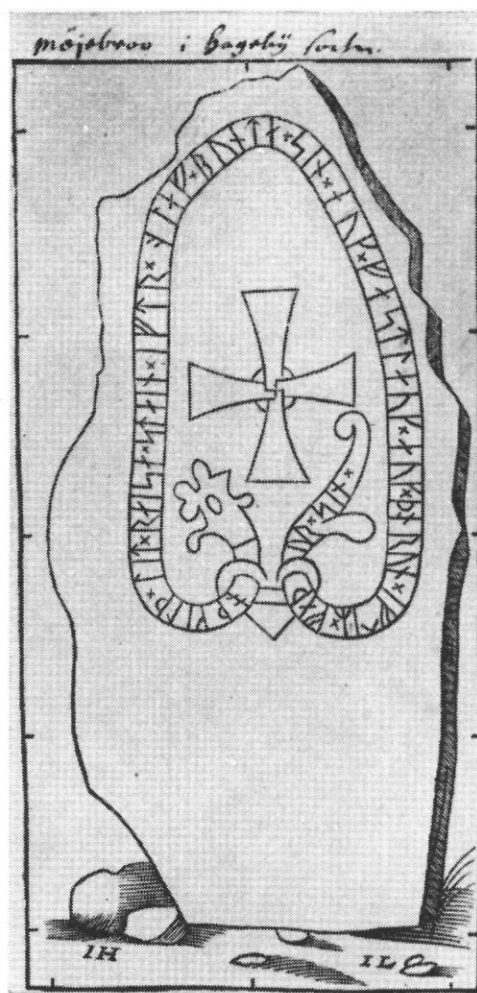

Fig. 387. U 878. Möjbro, Hagby sn.
Efter B 360.

i B 360. Huvudet på runslingan har haft ungefär samma form som på U 874. Denna del av ristningen har redan på 1600-talet varit vittrad och otydlig. Härmed sammanhänger, att det första namnet har varit svårläst. Säkerligen har det, såsom redan Celsius har insett, varit *Porgærð*; efterleden har lästs *kirp* av både Cohl, Hadorph och Celsius.

Stenen är rest av tre kvinnor, hustrun och två döttrar till den döde. Om namnet *Porgærð(r)* se U 439, om *Fastlaug* Sö 242 och E. Wessén, *Nordiska namnstudier*, s. 101, om *Poruðr*, *Porunn* U 859.

879. Bragby, Ramsta sn.

Pl. 153, 154.

Litteratur: B 378, L 83, D 1:134. J. Bureus, Fa 6 s. 116 n:r 33 (Caspar Cohl), s. 214 n:r 245 (Rhezelius), Fa 5 n:r 285, Fa 1 s. 65; J. Rhezelius, Fa 10:1 n:r 82, F1 2 n:r 85; Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, Monumenta 2, bl. 260—261; O. Celsius, Svenska runstenar (Fm 60) 1, s. 369, 2, s. 280; UFT h. 1 (1871), s. 64; S. H. Adlersparre i ATS 21:5 (1921), s. 12 f.; Handlingar i ATA 1931, 1940.

Äldre avbildningar: Rhezelius, teckningar (i Fa 10:1 och F1 2); Bureus, kopparstick (Ff 6 n:r 114); osignerad teckning i hs F1 8 (Kungl. Bibl.), bl. 50 (originalteckningen för träsnittet B 378); P. Törnewall och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 378); Dybeck a. a.; I. Schnell, foto 1931 (ATA).

Runristningen finnes på ett stort flyttblock, som vilar på kanten av en hög berghäll, omkring 75 m. NV om landsvägen Uppsala—Örsundsbro, omkring 700 m. SV om Ramsta kyrka. Den ristade ytan är vänd mot S och lutar något framåt. Blocket är synligt på långt avstånd, (omkr. 2 km.), då man färdas på landsvägen norrut.

Ristningen har säkerligen varit känd och uppmärksammas sedan gammalt. Inskriften finnes